

26 december 1954

Goeden morgen, vrienden,

Wij zullen dan vandaag en ook de volgende bijeenkomsten van deze groep iets af gaan wijken van het programma, dat wij tot nu toe hebben gevolgd waarbij wij uit de verre oudheid de waarheden naar voren hebben gebracht. Althans getracht hebben te brengen, De tijd van het Kerstgebeuren met al datgene, wat er mede verknoopt is, betekent voor ons toch wel de noodzaak om ook aan deze specifiek Christelijke viering ons commentaar en onze beschouwingen te verbinden. Zo wil ik dan gaarne vandaag met U spreken, in afwijking dus van het normale programma, over

DE KRACHTEN DES LICHTS

Ik hoop, dat U het hiermede eens kunt zijn en geen bezwaar hebt tegen de afwijking in Uw studiekkring (Geen bezwaar). Er zijn in de kosmos en in het heelal zeer vele krachten, die wij lichtend noemen. Dit lichtende betekent, dat zij in wezen en in capaciteit ver te boven gaan aan wat de mens licht noemt op aarde. Ja, het licht van de zon, scherp en verblindend als het moge zijn, betekent ten opzichte van deze wezens slechts het nevelige van een mistige dag. De lichtende krachten kunnen wij vinden door het hele Al. Ofschoon het onmogelijk is voor ons om dit vast te stellen, geloven wij zelfs, dat hun bereik en hun mogelijkheden zich verre buiten de ons bekende grenzen uitspreiden. Zodat er ergens in het bereik van Niets, voor de mensen buiten de grenzen van het besloten Al nog werelden zijn waarin deze lichtende krachten bestaan. Zij leven op een geheel andere wijze dan wij dit zelfs in de sferen kunnen doen. Wat voor ons zijn oneindigheden, waarin de gedachten zich snel verplaatsend kan gaan misschien van ster tot ster, maar toch oneindigheden, is voor hen een wereld geboren, waarin een wereld zoals de Uwe, waarschijnlijk zoiets betekent als een bankje in het park voor een van de ouden van dagen. Een rustpunt dat al dan niet aangenaam kan zijn. Maar verder niets dan een soort van artefact, een kunstmatige invoeging in de natuurlijke schoonheid van hun park of bos. Deze lichtende wezens hebben echter scheppende capaciteiten. Niet dat zij de werkelijke God zijn, Dit werd in een van de oudere werken uit de Egyptische tijd aardig uitgedrukt. Het is een deel van een ode aan de Zon en werd geschreven twee dynastieën nog voor Ichnaton van Aton de grote God maakte. Het is nooit gepubliceerd geworden, maar is altijd in het verborgene gebleven. Er staat dit geschreven:

"Ik heb tot U geschouwd, O Zen. En ziet, Gij zijt verbleekt, omdat het lichtend veld omstreek Uw wezen. In vreze heb ik mij neer gebogen. Ik dacht U te zien ondergaan. Maar zie, uit het lichtend veld kwam kracht, versterkend Uw bestaan".

Zo wordt door dit lichtende, dit fijne, dit krachtige, het leven in de Goddelijke vorm beziel en beleefd. Toch weten wij, dat deze wezens inderdaad entiteiten zijn, schepselen, die niet onmiddellijk met de groot Goddelijke kracht identiek mogen worden geacht. Zij gaan echter ver uit boven het ons voorstelbare en zelfs ver uit boven hetgeen wij Engelen, Aartsengelen etc. noemen? Wat zij zijn? Ik durf mij niet te vermeten het te beschrijven. Wanneer echter zo een lichtende geest door het Al trekt en een ogenblik een ster beroert", een ogenblik misschien in de lichtende kracht van zijn wezen een planeet ommanteld, dan gebeuren er vreemde dingen. Het schijnt dat de essence van deze lichtende kracht geboren doet worden bij ieder, die in het machtig veldbereik geborgen is, een plotseling weten. Het is alsof wij de cellen zijn van een machtig lichaam, die beroerd door de denkende kracht uitgaand van het brein plotseling voor de andere cellen tot profeten worden. Ook dit gevoel was in het oude tijdperk al zeer bekend. Wij vinden reeds in de eindperiode van Atlantis b.v. een geschrift, dat in bloemen en bloemrijk uitgedrukt, dit beschrijft:

"Het licht is tot de wereld gedaald. Ziet, het doorstraalt de mensen en geeft steun aan hen, die stom waren. Zo spreken thans de stemmen der mensen. Maar worden de stemmen des lichts niet gehoord, zo spreken de vulkanen, dan spreekt de storm, dan spreken de wolken. En wanneer deze ouden weigeren om te spreken of aan te horen, zouden de sterren zelve roepen. Zouden deze geen stem vinden, het Al zelf zou spreken. Want ziet het Grote

Bewustzijn daalt tot de aarde en Gij hebt het verworpen. Zo zult Gij de dure prijs betalen. Want zoet is de stem, wanneer zij in U klinkt en verstaan wordt. Maar barbaars geweld wordt zij, wanneer de natuur haar tracht weer te geven".

Zo'n lichtende kracht is dus niet alleen een moment van redding, maar betekent voor degene, die het verwerpt, althans volgens deze ouden, een moment van verderf. Het is een breken van de oude sleur. Een plotseling wekken tot bewustzijn. Accepteer je het, dan wordt je tot een profeet, tot een wezen, dat hoger staat, dat beter denkt. Dat meer begrijpt, dat meer doorziet. Verwerp je het, dan wordt alles terug gebracht tot het stoffelijke, dan blijft er over angst, paniek en ondergang. Nu hebben wij getracht om met onze beperkte middelen deze lichtende wezens een tijdlang na te gaan en te zien, wat zij betekenen voor de wereld. Wij hebben het volgende vastgesteld: telkenmale, wanneer zo'n wezen in de nabijheid van de aarde komt, misschien zelfs beroert, dan veranderen aan alle kanten situaties en toestanden. Meestal uit zich dat in een oorlog, vernietiging en natuurrampen. Dan beeft de aarde, dan spuwen de vulkanen vuur, dan raast de storm, dan klettert de regen en gaan de onrustige wateren vretend over het land, wegscheurend alles wat zij maar te pakken kunnen krijgen. Nu hebben wij gedacht, ergens moet een verbinding te maken zijn tussen het plaats vinden van deze verschijnselen en het haast gelijktijdig plaats vinden van verkondiging nieuwer geloofswaarden, ontdekking van nieuwe esoterische krachten, kortom al datgene, wat van groot belang is en van grote waarde. Ja, zelfs de geboorte van Jezus Christus heeft plaats gevonden in een tijd, dat een dergelijke kracht de wereld beïnvloedde. Daarom ook, dat wij dit juist omstreeks Kerstmis behandelen. Ik ga nu voor U enkele dingen citeren, die niet behoren tot de aardse wetenschap:

"Wie het Licht ziet, waarin het Licht een schaduw lijkt, weet dat dan nieuwe krachten in het wezen worden gewekt. Gelukkig degene, die deze kracht toegang geeft tot zijn eigen wezen, want ziet, de wetten en krachten worden plotseling duidelijk en klaar en vervullen deze in zich zelve. Zodat wij komen tot een gelijkheid van begrijpen en aanvaarden van dit Lichtende, dat anders verborgen blijft. Wij noemen onze sferen, sferen van Licht. Doch laten wij wel begrijpen, dat zelfs de hoogste sfeer, die ons innerlijk bereikingsvermogen en onze ervaring begrensd duister ten opzichte van dit Licht. Alleen wanneer het inwerkt, kunnen wij tot de volheid van zijn komen"

Dat is een lesje, dat gegeven werd door een van onze Meesters. Misschien kunnen wij op deze wijze het gehele gebeuren van Jezus' tijd begrijpen en analyseren. Want allereerst is er het Licht. De mens kan het natuurlijk niet zien. Dat kunnen wij in de geest nauwelijks. Maar het is er. En het baart in het wezen der mensen een onrust, omdat zij komen te staan voor het onbewust ervarene, maar toch reëel bestaande aanvaarden of verwerpen. In het verwerpen baren zij onrust en verderf. Het is wel opvallend, dat verschillende grote beschavingen juist in deze tijd ondergaan. In het aanvaarden echter vinden wij het aanvaarden op geestelijke basis. Hieruit verkrijgen wij het geestelijke bewustzijn. Wat weer blijkt, wanneer wij de verschillende esoterische scholen ten tijde van Jezus nagaan, waarbij er verschillende, o.a. de esseërs een hoogtepunt van bewustwording bereiken. Degenen, die het stoffelijk uitdrukken, verwachten stoffelijke bevrijding, stoffelijke vrijheid. Historisch gezien leeft deze periode van verwachting niet slechts in Palestina, maar droomt men in Rome van de keizer, die de wereld zal beheersen, men droomt in India van de kracht, die stoffelijk en geestelijk alles tot eenheid zal binden en men droomt in Europa van de bevrijding van het Romeinse juk. Ik wil dan nog niet spreken van de grote strijd die in deze tijd uitgevochten wordt in Zuid-Amerika. De strijd tussen Azteken en Tolteken, die in deze periode haar eindfase gaat beleven. In de hele wereld is er strijd, zoeken naar bevrijding en verwachting. Kan dat toeval zijn? Zou het niet kunnen zijn, dat de hele wereld aanvoelt, dat zo'n grote kracht de wereld beroert? Dat de lichtende kracht een ogenblik rust op deze planeet en in haar duisternis een nieuw element brengt, waardoor zij breken kan met de sombere sleur van het aardse zijn als zodanig? Wanneer wij dit als waar aannemen, wordt het voor ons begrijpelijk, dat een Jezus geboren kan worden. Maar niet alleen, let wel, Jezus van Nazareth. Hij is de Grote, Hij is de drager van het bewustzijn. Maar in een lange periode, waarin de profeten op de achtergrond blijven, zien wij reeds zeventig á tachtig jaren voor Jezus' geboorte een grote toename van de wonderdoeners, wonderdoctoren, profeten en zieners in het land van Palestina en omgeving. Johannes de Doper is een van de velen. Het zijn over het algemeen zonderlingen, die in hun exhibitionisme trachten een leerstelling aanvaardbaar te maken en tevens zich zelf te verhogen boven zich zelf. Van Johannes wordt het zelfs gezegd in de Schriften: hij hechtte zich haar op vele

plaatsen van zijn lichaam etc. M.a.w. hij was een zonderling. In die sfeer van zoeken en begrijpen kan uit een rein en zuiver geslacht een lichaam geboren worden, dat zodanig onbelast is met de kwalen en feilen der mensen. Vergeet niet, dat erfelijk tot in het zevende geslacht bezocht worden de fouten der vaders aan het kind. Dus dat de schuld in de lichamelijke structuur van de mens komt vast te liggen. Dat wij hier in een rein en zuiver geslacht geboren een lichaam kunnen krijgen, waarin een geest kan komen, die nog behoort misschien tot onze sfeer, misschien tot de hoogste. Kind van de Aarde misschien, of Zoon van de Zon, die in deze grote geest, in deze lichtende kracht een realisatie verkrijgt, die opgaat tot in het Goddelijke, en erdoor neer kan dalen in het lichaam en lange tijd dit lichaam voorbereiden, opdat het op het juiste moment, waarin de maximale kracht van licht de aarde geheel omspoelt, het bewustzijn van de lichtende kracht zelve wordt geopenbaard door dit lichaam, door deze geest. En onzer Meesters zegt daarover het volgende:

"Wie het licht niet in zich dragen en omvatten kan brandt uit. Daar blijft een lege schil. Of hij moet vluchten voor het licht in de duisternis. Maar wie het licht leert te verdragen, verkrijgt in zich krachten en bewustwordingen, die verder gaan dan alleen maar het bewustzijn, het begrip en de geestelijke vooruitgang. Wanneer wij het licht kunnen verdragen en bevatten, spreekt dit licht in ons en door dit licht al dat gene, wat de werkelijkheid des lichts is. Zo zijn zij, die leven in de sferen van licht, de hoogste sfeer, die wij ons voor kunnen stellen, degenen, die geborgen in de grootmachten van licht, die de kosmos beheersen komen tot een bewustwording, die uit gaat boven alle menselijk of geestelijk voorstellingsvermogen. Zij zien dankbaar geboren worden de verlossers, die gaan naar vele werelden. Want in het bewustzijn van de lichtende geest in het contact met de lichtende geest, die zij verworpen hebben plus hun gebondenheid nog ondanks alles aan de lagere sferen, kunnen zij neerdalen, kunnen zij worden weer tot stofgebonden denkend wezen, dat, wanneer het zich lichamelijke voortuigen heeft voorbereid op voldoende wijze, de lichtende kracht zelve in zich kan laten komen en in innige verbinding daarmee het hoogst voor ons voorstelbare kan overtreffen in zuivere bereiking en wijsheid".

Daar behoef ik, meen ik, niet veel aan toe te voegen. Ik wil echter nog een ogenblik met U aan de hand van het laatste citaat de uiting van deze lichtende kracht zelve beschouwen. En de wijze waarop zij moeten bestaan. Wij weten, dat er lichtende krachten zijn. Wij weten, dat het Goddelijke is het rustpunt in het Al, waarin de volledigheid der totale schepping is samengestroomd. Dit punt lijkt voor onze ogen duisternis. Wanneer wij nu zien, dat de lichtende krachten door de kosmos uit trekken als persoonlijkheden, meen ik te mogen zeggen, dat zij zijn de onmiddellijke uiting van de Goddelijke gedachte. Dat zij a.h.w. flarden zijn van het totale beeld, dat de Schepper in zich draagt. Deze gedachten verwerkelijken hun eigen volmaaktheid, waar zij ook gaan. Zij trekken hun banen en beroeren voortdurend het totaal van het geuitte. Daarmede het Goddelijke licht ofwel de Goddelijke aandacht vestigend nu op dit, dan op dat deel der beschaving in het bijzonder. Wie de lichtende kracht dus beroert, beroert de Gedachte Gods. Wie de Gedachte Gods of slechts een fragment van de Gedachte Gods in zich bewust verwerft en draagt, welke poort naar onze werelden zal die gesloten blijven? Welke weg zal voor hem niet begaanbaar zijn? De geest, die het licht draagt, is vrij. Dat was het citaat. Dit betekent voor mij; vrienden, dat elke keer weer, wanneer zo'n kracht de aarde beroert of volledig omspoelt, daaruit geboren kan worden een verlichte figuur, een stoffelijke leider met hoog geestelijke kracht, ver uitstrevend zelfs boven, wat wij in de sferen kennen. Die zal trachten de Goddelijke gedachte op deze aarde tot uiting te brengen in een voor de stof aanvaardbare vorm. Er moeten dus grote reeksen zijn, overal waar maar een planeet bestaat, die maar bewoond is, waarop profeten en verlossers voorkomen, die de mensheid beleren. Aangenomen, dat wij die andere wezens ook mensheid mogen noemen, omtrent de wetten, die er werkelijk in de kosmos leven. Maar er zijn verschillende lichtende krachten. Zo zullen zij een verschillend deel van de Goddelijke gedachte uiten. Is het misschien te boud gesproken, wanneer ik de conclusie trek, dat elk der uit het licht geboren een doel der Goddelijke gedachte en waarheid brengt? Dat al hun waarheden tezamen ons een, het zij door de uitdrukking beperkt, beeld kunnen geven van het totaal van het Goddelijk denken? Dan is ons lot wel zeer groots en mogen wij dankbaar zijn, want in de veelheid der lichtende krachten en gedachten Gods kan zelfs de mens komen tot een vage en beperkte, maar toch voor hem acceptabele beschrijving van het totaal van het Goddelijk wezen en denken. Dit is voor mij de grote consequentie, die hier aan vast zit. Jezus blijf ik zien als een van degenen, die in een onmiddellijke omspoeling door het licht geboren word op deze aarde.

Ik wil Hem erkennen als de Brenger van een Boodschap, een Waarheid, die op deze aarde onmiddellijk Goddelijk is. Maar ik wil hem niet alleen aanvaarden, want er zijn andere lichtende krachten, die evenzeer de Goddelijke gedachte dragend deze aarde min of meer beroerd hebbende, ja, zelfs in het verleden ook meermalen omspoelende hebben gegeven aan mensheid en geest hun deel van het totaal van het Goddelijk zijn. In de samenvatting aller dingen kunnen wij dan ook uiteindelijk terug vinden Jezus en het Kerstgebeuren. Jezus en Zijn Geboorte, Leven en Lijden: de lichtende krachten zijn elkaar verwant en zullen in de hoge hemelen elkaar "Broeder" noemen. Zo zijn ook verwant al de grote lichtende gestalten, die op aarde neerdalen en daar de mensheid beleren. Zij zullen elkaar "Broeder" of "Zuster" noemen. Slechts het onbewustzijn van de mens kan een scheiding brengen in de eenheid van hun wezen en streven. Met deze beschouwing, mijne Vrienden, neem ik afscheid van U en wens U een prettige Zondag en een goed Kerstbeleven. Goeden morgen.

oooooooo

Goeden middag, vrienden,

In het tweede deel moogt U, zo U weet ook op de voorgrond komen met een onderwerp of een vraag. Zijn er liefhebbers?

❖ *Ik heb wel iets. Als ik zo vrij mag zijn, zoudt U ons enige grepen willen doen uit het Aquariustijdperk?*

Enige grepen. U zit er op als een bok op de haverkist. Een greepje Aquarius. Dan zou ik U kunnen schepen met een handje vol visvoer. Maar goed, laten wij er eens even ernstig over gaan praten, Ja, niet te lang, hoor. Niet denken, dat U een volledig overzicht krijgt. Ten eerste hebben wij daarvoor te weinig tijd en ten tweede zou het van weinig belang zijn, want daar kun je op dit ogenblik maar heel weinig van snappen. Kijk eens, de kentekenen van het Aquarius-tijdperk zijn vooral een zekere afkeer van het materialisme, een toenemen van de esoterische denkwijze onder de mensen en gelijktijdig een verruiming van de technische beschaving naar de wat meer esoterische kant toe. Daarmee bedoel ik dus ook de techniek. U zit op het ogenblik in de aanlooperperiode. Nu zijn er een hele hoop mensen erg pessimistisch, die zeggen: als ze iets uitvinden, maken ze er toch meteen weer een atoombom of iets dergelijks van. Maar deze mensen realiseren zich niet precies, wat er op dit ogenblik gebeurt. Denken wij alleen maar aan de bekende feederpiles, die atoombuizen, waarin men niet alleen de kracht van Uranium 235 onttrekt, maar gelijktijdig o.a. Plutonium produceert. Iets wat een volledige vervanging is voor Radium of Uranium 235. Hierdoor wordt dus de mogelijkheid geschapen om zonder al te grote kosten een voortdurende krachtbron te bouwen, die de mensheid zoveel energie ter beschikking stelt, dat alle voedingsproblemen, alle vervoersproblemen, het energieke probleem voor de wereld geheel worden opgeheven. Dat op zichzelf vind ik al een buitengewone vooruitgang in technisch opzicht. Hoe eenvoudiger de kracht gewonnen kan worden, hoe meer de mens vrij zal komen van zijn werkzaamheden. Wij zullen dan ook langzamerhand de werktijd in de komende periode terug zien lopen. De werkelijke werktijd voor het algemeen nut zal over enkele honderden jaren waarschijnlijk één tot twee uur per dag bedragen, waarbij dan de werkzaamheid en de belangrijkheid van het werk aanmerkelijk terugloopt. Per slot van rekening heeft men geen directeur meer nodige Alleen maar iemand, die bepaalde berekeningen kan maken en er is een elektronisch brein, dat dan wel even dicteert, wat er allemaal gebeurt, precies zegt, wat de eenvoudigste en beste oplossing is. U moet niet denken, dat er dan een regering nodig is, want een regering is er in hoofdzaak, ook al zal een regering het daar zelf niet mee eens zijn, om de orde te handhaven in het land of in de gemeenschap en het welzijn der leden dier gemeenschap zoveel mogelijk te verzekeren. Op het moment, dat er een zodanige overvloed is dat niemand meer kan stelen, want stelen betekent moeite nemen. Stelen doet meestal degene die te lui is om op andere wijze, datgene te verwerven, wat hij begeert, of er de mogelijkheid niet voor ziet. Maar op het moment, dat je alle dingen, die materieel maar enigszins belangrijk zijn, of die belangwekkend voor je zijn voor niet krijgt, of ze tegen een nominale vergoeding, kunt verwerven ga je niet meer stelen, dat is veel te lastig. Dus de misdaad gaat de wereld uit. Verder zullen wij zien, dat het totaal der seksuele verhoudingen gaat veranderen, want de sterke gebondenheid, die op het ogenblik in deze sociale verhoudingen nodig is, zal wegvallen. Daarvoor in de plaats zal komen de vrije gezinsvorming, waarbij de gezinsbinding juist door die en ook tevens de zorgenvrijheid, veel groter zal zijn. Wanneer zij eenmaal tot stand komt dan in deze maatschappij mogelijk lijkt, tenminste in doorsnee, dan krijgt de mens dus een heel ander levensklimaat. Wanneer je erg veel vrije tijd hebt, ga je jezelf bezighouden met, wat men

noemt, de cultuur. Dan zullen wij een grote vooruitgang zien in de beoefening der schone kunsten. Er zal meer geschilderd worden, er zullen ook meer schilderijen bekeken worden. Er zal meer aan muziek gedaan worden. De mens heeft rust om die dingen te genieten. Nu zijn alle vormen van kunst, zoals b.v. sommige genre, muziek in deze tijd eerder te wijten aan het gebrek aan tijd, waardoor men de breedsprakerige muziekstijl van de volle harmonieën, en de volle akkoorden en de gevormde, vaak fugatische problemen, wil terug brengen tot zeer korte frasen, tot een soort muzikale steno. Wanneer je dat gaat doen, dan gaat de harmonie, de melodie verloren en wat er dan overblijft is voor de meesten niet aantrekkelijk. Het is alleen maar voor de enkeling, die precies weet, hoe hij er achter moet kijken. Zoiets is dan niet meer nodig. De mensen hebben er tijd voor, dus de kunst, die voor iedereen begrijpelijk is, zal sterk op de voorgrond gaan komen. Deze dingen bevorderen in de mens het denken. Als U een muziekstuk hoort, wekt dit gedachten. Wanneer je een goed boek leest, wekt dit gedachten. Wanneer je een goed schilderstuk ziet, wekt dit gedachten. Al deze dingen zullen er toe leiden, dat het denken in de vrije tijd, wat tegenwoordig nog wel eens wordt verwaarloosd, weer een normaal deel zal worden van het menselijk leven. Dat de uitwisseling van gedachten, zij het in een waarschijnlijk veel fragmentarischer taal dan heden. Per slot van rekening, je kunt met een enkel gebaar, een gelaatsuitdrukking zoveel mededelen, dat wanneer de mensen dit van elkaar gaan begrijpen of inzien, er met veel minder woorden veel meer gezegd kan worden. Maar er zullen meer gesprekken komen. Veel meer handelingen. Men zal ook door het vrij komen van een groot deel der nu bebouwde arealen, ik bedoel hiermede bouwland, maar ook grote steden e.d. een grotere spreiding kunnen krijgen van de woningen der mensen. Inplaats dat zij opgestapeld worden in wolkenkrabbers, zal de toekomst waarschijnlijk brengen een huisje ergens op het land met een of twee aren, misschien hectaren, waar dan je tuin is, waar dus je landgoed is. Al deze omstandigheden van stoffelijk leven leiden natuurlijk tot een tevredenheid met het leven. En een tevredenheid met het leven betekent, dat er een statisch evenwicht op gaat treden. Is dat gebeurd, dan heeft de mens toch nog behoefte aan uitbreiding van bewustzijn, aan vooruitgang. Dit kan hij alleen maar vinden door sterk en intens te gaan werken aan zijn geestelijke ontwikkeling; De wetenschap zal een veel meer speculatief karakter krijgen dan zij op het ogenblik heeft, omdat voor de concrete stoffelijke problemen mechanische oplossingen beschikbaar zijn, vollediger, beter en vlugger, dan de mens dit kan doen. Ja, ik wil hier helemaal niet pessimistisch worden, maar voor de dokter b.v. in de plaats komt een soort mecanicien, die een groot aantal machines heeft. Hij zet daar de persoon in kwestie midden tussen in, zal hem met afstraling aftasten. Dan tekent dat ding op allerhande grafieken wel er wat er aan mankeert en wat er goed is etc. etc. Dus het eigenlijke research werk zal voor een groot deel kunnen worden overgelaten aan automaten. Er zijn enkele personen nodig, die daar zich voor interesseren, maar die zullen vanzelf de zielkunde problemen er achter gewichtiger gaan achten, omdat de rest machinewerk is. Het hele Aquarius-tijdperk streeft dus meer naar de ziel van de mens dan naar iets anders. De mens zelf wordt zich er veel meer van bewust en gaat als levensnoodzaak zijn zielenleven en zijn geestelijk leven op de voorgrond brengen en stelt zijn stoffelijk bestaan erbij achter. Dat is toch wel mooi. Zo brengt dan Aquarius een sterke verdiepingmogelijkheid op juist het geestelijk gebied. U kunt voor Uzelf wel nagaan, dat, wanneer die mogelijkheid is geschapen, de geest, die gaat incarneren in dit tijdperk, daar ook behoefte aan zal hebben. Wij zullen dus meer en meer de esoterie, het op dit ogenblik nog occulte, hoogtij zien vieren en de mens langzaam maar zeker aan veel van de stoffelijke beperkingen zien ontgroeien. Degenen, die zich daar mee bezig houden, zouden zeggen: de geestelijke organen bloeien open en wij komen b.v. tot een gemiddeld openbloeien van het geestelijk keelkop orgaan, het komt dus wel ver. Er zijn er nog wel een paar boven, maar dat zijn er niet veel meer. Als dat de gemiddelde trap is, begrijpt U, dat er veel topfiguren zijn, die volledig geestelijk open staan. Terwijl zeer veel anderen in het redelijk gebied een geestelijk bereiken als mogelijkheid zien. Dit gaat een hele tijd door, totdat alle problemen geestelijk erfahrbaar zijn, opgelost zijn. Er komt een moment, dat ieder geestelijk en stoffelijk het hoogste bereikt heeft, wat hij bereiken kan. Op dat moment is er natuurlijk geen stimulans meer en krijgen wij automatisch een terugkeer naar het stoffelijke. Dan zullen wij waarschijnlijk het machtsbegeren weer zien optreden als eerste factor. De laatste factor voor de vergeestelijking is ook weer de eerste factor, die optreedt. Daardoor krijgen wij dan weer oorlog, vernietiging, ondergang. Dan begint het menselijk ras weer van onder af aan een beschaving op te bouwen, want het is zijn hoogste punt voorbij. Maar is het zover, dan is ook het Aquarius-tijdperk voorbij. Nu, daar heb ik aardig wat over verteld.

❖ *Ja en het was zeer interessant. Mag ik dan vragen: zijn dan de aanvangspunten voor ons mensen, die hier zitten, die stoffelijk hier leven, zijn daar al punten van te ervaren.... (Onverstaanbaar).*

Laten wij het zo zeggen: op het ogenblik kan de mens, ofschoon niet beredeneerd, in bepaalde momenten een geestelijke bewustwording ervaren, die niet uitbaar is in het redelijke, waarin men nog niet ver genoeg gevorderd is, om zo te begrijpen. Deze ervaringen zijn a.h.w. een voorafschaduw van hetgeen, dat komen gaat. De schaduw, die nu reeds aankondigt, wat er zo dadelijk als werkelijkheid op deze wereld zal bestaan. Dat er voor die tijd nog heel wat duister zal zijn is begrijpelijk. Aan het begin en aan het einde van elke bewustzijnsperiode, die een hoogste bereiking binnen het menselijk ras betekent, staat strijd. En strijd met de moderne wapenen en middelen, dat begrijpt U, is nooit iets gezelligs. Maar die strijd is noodzakelijk en moet doorleefd worden. Wanneer U zich echter de moeite getroost om te zien welke factoren worden ingeschakeld, b.v. bij het regeringssysteem, dan zal U opvallen, dat zeer veel grote regeringen gebruik maken van psychoprognosist. Dus een soort helderzienden, die echter op psychische en ook astrologische basis komen tot berekening van resultaten, waarbij zij de tendens der gebeurtenissen vooraf aan kunnen geven, zodat zij de regeringen - althans enigszins - in staat stellen om gebruik te maken van de gunstigste tendensen voor zichzelf. Om vijanden van groot belang te schaden gebruikt men op het ogenblik reeds magische eenheden, die, weliswaar zwart magisch, in ieder geval een bewustwording betekenen in de hogere regionen voor krachten, die geschapen worden. Wij zien, dat de wetenschap in vele opzichten de esoterie zozeer benadert, dat het moeilijk is om uit te maken, of wij hier te maken hebben met een wetenschappelijk esoterisch filosofie of met een esoterisch filosofische wetenschap. Denkt U maar eens aan de leer van de kleinste delen, de atoomchemie e.d. Wat daar bij op de voorgrond komt, de spanningen en verhoudingen, waar men daarbij mee rekent, liggen in het absoluut gebied van het stoffelijk onervaarbare en onkenbare, maar zij worden berekend en redelijk verwerkt. Een uitbreiding dus van de redelijke vermogens van deze tijd. Dan het grote bevattingsvermogen van de mens van heden, waardoor het leren, wanneer men zich althans enigszins interesseert voor de onderwerpen, veel sneller gebeurt dan zelfs honderd jaar geleden nog mogelijk was, een verdere ontwikkeling van herinnerings- en denkvermogen, het steeds meer optreden van fenomenen, wonderkinderen op allerhande gebied. de grote ontevredenheid van velen met de stoffelijk bestaande factoren, die niet meer alleen wordt uitgedrukt in een onmiddellijk verzet, een rebellie, maar vaak wordt uitgedrukt door een totaal negeren van de bestaande wetten en omstandigheden, vooral bij degenen, die wat beschaafder zijn. Al deze tekenen wijzen op een geestelijke ommekeer, op een verandering van inzicht. Daarnaast zien wij de opbouw van een nieuwe sociologie, waarbij het z.g. socialisme op het ogenblik voornamelijk een voorname rol speelt, maar in de praktijk, niet in theorie al reeds uitgediend blijkt te hebben. Wij zien, dat de vorm der gemeenschap een ander begint te worden. Dat de verdeling der aansprakelijkheden en verantwoording een andere is. Dat voor vele dingen, die vijftig jaar golden nog een groot opzien zouden hebben gebaard, een grote onverschilligheid bestaat. Als U alleen weet, dat vele corrupte politieke machines in vele staten worden gehandhaafd, alleen omdat het volk onverschillig is voor deze machinaties, zolang dit niet betekent een absolute beperking van eigen vrijheid, dan krijgt U een aardig inzicht in de geestelijke verandering. Dit alles bij elkaar toont dus vandaag aan de dag reeds aan, dat er wonderlijke krachten aan het werk zijn op deze aarde. Hier zou ik met mijn voorganger kunnen zeggen: wij bevinden ons op het grensgebied van een dier lichtende krachten en invloeden. Gezien vanuit de aarde dan, die door het Al gaat. En wij mogen dus verwachten, dat binnenkort ook weer grote veranderingen in het religieuze denken plaats zullen vinden, dat het innerlijke ervaren een grote tik naar boven krijgt. Dat zal wel niet erg prettig zijn, hoor. Maar ik denk zo, dat als U op aarde bent, U het zult aanvoelen, als iemand U de trap opschopt. Verder kunt U Uw conclusies dan zelf trekken. Maar in ieder geval zult U begrijpen, dat het Aquarius-tijdperk zich al zeer kenbaar heeft gemaakt en met een toenemende snelheid in alle verschillende stadia van beschaving en bewustwording zich merkbaar maakt. Wij zitten dus midden in de kentering en de kentering is altijd de periode, waarin de meeste onweten zich ontladen. Dan is het alles regen en donder. Nu, regen heeft U genoeg gehad en donderen is het nog steeds. (Gelach).

❖ *Mag ik iets vragen? (Zeker). Wat wij hier doen, dat is toch opbouwend, dat is toch waarheid? En nu had U het zo-even over een geloof.*

Ja. Goed. Maar een geloof is waar voor een ieder, die het aanneemt, maar niet bewijsbaar. (Het is dus persoonlijk) Juist. En dat zal dan ook, wanneer U mijn opmerking niet kwalijk wilt

nemen, voor het Aquarius-tijdperk een der eigenaardige verschijnselen zijn. Het persoonlijk geloof stel ik boven het kerkelijk of georganiseerde geloof. En dat zien wij vandaag aan de dag ook al steeds meer komen. U bent er mee bezig. Maar dacht U, dat U alleen was?

❖ *Neen, maar U zei, dat wij zullen veranderen. Dat was voor mij even een schok, vooral omdat wij hiermee zo harmonisch zijn.*

Ja, daar bent U een vrouw voor. Maar toch is het U vroeger ook al zo gegaan.

❖ *Eigenlijk kun je dus zeggen, dat wij de voorlopers zijn van de nieuwe tijd.*

Inderdaad. U bent dus pioniers. Evenals de mensen, die, toen je nog een liter benzine bij de drogist moest halen, weet U wel, in een auto reden. Toen kwam iedereen er nog veel gemakkelijker met paard en wagen. Maar er waren van die mensen, die zeiden: "wij willen in een auto zitten, want dat is de toekomst". Zo bent U hier nu bezig om te werken en U vindt de middelen om te werken. U kunt al wel aardig uit de voeten. Maar U bent er nog niet. U gaat wel vlugger dan een ander, maar omdat U zoveel oponthoud heeft onderweg, de maatschappij is nog niet berekend op deze wijze van leven en denken, vindt U een hoop tegenslagen. Een ander heeft zijn ontwikkeling dus geleidelijker, gemakkelijker. Maar daar staat tegenover, dat wanneer die ander moet gaan leren om te chaufferen, dan bent U al coureur geworden.

❖ *De meeste mensen lachen je uit, wanneer je vertelt, dat er een andere tijd komt, omdat zij het nog niet zien.*

Nu, omdat zij het nog niet zien? Ik zou willen zeggen omdat zij het niet aandurven.

❖ *Dus zij durven niet geloven aan de andere tijd?*

Neen, zij willen er desnoods nog aan geloven, maar weet U wat het is? Als zij er aan geloven, betekent dat een verantwoording, die zij voor zich zelve niet durven accepteren, (De conservatieven?). Ja, dat is het juist. Op het ogenblik kun je gemakkelijk de verantwoording voor je leven afschuiven op een ander. Als je je houdt aan de wet, in de kerk luistert naar wat de pastoor zegt, ben je een beschaafd mens. Maar als je op een gegeven moment er zelf voor komt te staan en zelf je besluiten moet gaan nemen, wordt het heel wat lastiger. Dan kun je niet meer zeggen: ik heb het wel verkeerd gedaan, maar dat heeft hij of zij mij gezegd.

❖ *Dus zij zijn bang zich te verantwoorden?*

Ja en de verantwoording is het dan ook, die hen tot een afwijzing brengt. Maar dat zal steeds minder worden. Wij krijgen uiteindelijk twee groepen van mensen in de overgangsfase, de ene groep is de groep, die absoluut nergens voor verantwoordelijk is, die geen enkele verantwoording aanvaardt en zijn gang gaat zolang een ander hen niet beperkt. Maar de andere groep is het, die de verantwoording zal krijgen. En degene, die de verantwoording voor zich zelf aanvaarden, krijgen dus mode de verantwoording voor die anderen te dragen. Daarin zullen zij hun eigen beheersing en hun eigen inzicht zodanig kunnen vergroten, dat zij op de duur de regerende klasse van de wereld zijn. Dan zal door de geschapen sfeer het gedeelte, dat de verantwoording heeft geweigerd langzaam maar zeker worden opgevoed tot die verantwoording, omdat zij zonder dat niet meer in de maatschappij passen. De aanpassing is voor de mens zeer nodig, lichamelijk en redelijk gezien, terwijl dan in het geschapen lichaam de geest komt, die er bij past en dus uiteindelijk met een ruk het doel wordt bereikt. Maar dat vraagt ongeveer acht tot tien generaties. Ik meen, dat dit volledig klaar is.

❖ *Maar dan kunnen wij toch niet spreken van de trap opgeschopt worden? Ik vind lopen een beter beeld.*

Ja. Ik hoop voor U, dat U loopt, hoor. Maar de meeste mensen komen eerst naar boven, wanneer zij een zware slag in hun leven krijgen. Zij worden dus werkelijk de trap opgeschopt, of opgeslagen zo U wilt. Dat ligt er maar aan, waar U de slag het meeste voelt. (Gelach). Geloof mij een ding: de slagen die de mensen in het leven krijgen, zijnde grootste gaven, die ze gegeven kunnen worden. Het is alleen moeilijk om ze te verwerken. Maar het is een feit, dat je geest rijper wordt naarmate je meer slagen te verdragen krijgt. Hoe rijper je geestelijk bent, hoe gemakkelijker je hogere begripwaarden geestelijk in jezelf kunt verwerken. Het hele leven is eigenlijk een voortdurende operatie. Al het dierlijke wordt er stukje bij beetje uitgesneden. Datgene, wat er dan uitgehaald wordt, voelen wij dan als een lijden, vaak als een pijn. (Vaak als een onrecht). Omdat wij niet begrijpen, dat het dierlijke er uit moet. Maar de mens moet nu eenmaal boven het dierlijke stijgen. Uiteindelijk zal hij natuurlijk weer terug vallen daartoe. Dat is de stoffelijke vorm. De geest, die in de stof het zo ver gebracht heeft, is dan allang boven de stof uit.

❖ *Mag ik U dan eens iets vragen? (Zeker) Dat is symbolisch natuurlijk..... of is dat fantasie? (Vraagster is niet te verstaan.)*

Neen, kijkt U eens. Een paradijstoestand is een toestand van innerlijke evenwichtigheid, waardoor een voortdurende innerlijke vrede wordt ervaren. Dat kan stoffelijk en geestelijk zijn. Maar over het algemeen is het een verknoping van stof en geest, want een tevreden stof met een ontevreden geeft kan nog geen paradijs geven. Wanneer dus het geestelijke en het lichamelijke bewustzijnspeil een absolute eenheid vormen, is er een paradijs. Maar dat paradijs kent geen verdere ontwikkelingsdrang. Dat valt ook op, wanneer wij over het paradijs spreken: de mens wandelde met God. (Dat bedoel ik eigenlijk). De meeste mensen willen, dat dus zo interpreteren, dat God leefde in die wereld. Maar dat is niet zo. (God leefde in de mensen). Juist, zij waren zo harmonisch, dat de God zich voor hen als een zichtbaar verschijnsel personifieerde a.h.w. en zo in hun wereld voortdurend optrad en dat zij daarmee in relatie waren. Maar dat kunnen wij persoonlijk ook beleven. Wanneer wij onszelf maar zover weten te krijgen. Dat kun je op elk moment geestelijk en stoffelijk beleven, dus dat paradijs ligt voortdurend open. En wat is nu die engel met het vlammende zwaard, denkt U? Die er voorstaat?

❖ *De mens zijn eigen ik.*

Neen, zelfs dat niet; de rede. Want elke mens voelt de mogelijkheid tot geluk in zich aan de mens voelt de geestelijke bereiking in zich aan. Maar dan zegt hij tegen zichzelf: "Ach, je bent gek. Dat bestaat niet. Want dat is niet redelijk verklaarbaar". (Band afgelopen.)

.....
..... < 9H'G7 < CB9'K CCF 8

Duisternis en licht, twee geharnaste gezellen, die kwellen, kwellen steeds elkaar. Zij slaan en jagen door de dagen en de nachten, licht en duisternis. Hun gemis aan besef doet samen hen strijden en in die strijd voortdurend lijden terwijl de kracht, waaruit zij eens geboren werden} voor beiden toch dezelfde is, het licht en het duister, zij zijn nog gescheiden. Zij vormen een veldslag voortdurend voort. Maar aan het eind van het lijden zullen zij elkaar niet bemerken. Dan wordt hun zijn tot een enkel akkoord. Tezaam in het leven voortgedreven vinden zij de werkelijkheid, waarin geen licht is en geen duister, maar slechts een kracht, die het leven leidt. Uit licht en duister voortgekomen, gedroomd in dromen duizend maal, spreekt het licht U stille woorden in Goddelijk geheime taal. Dat is het einde van het lijden, dat is het einde van de strijd: als licht en duisternis samen komen en spreken taal der eeuwigheid.

Dit was het eerste genre, de wijziging en variant, die wij ons voorstellen te brengen, houdt in een ontleding van de verschillende onderwerpen, waarbij wij elk voor zich eerst worden gezien. Dan worden samengenomen in een laatste en algemeen korte stanza.

LICHT

Flitsende kracht, die staat tegen het duister der nacht,
Die met lichtende zwaarden het Al doorploegt,
Licht, dat naar bewustwording zoekt,
Licht is het leven, vreugde in het zijn,
Vrijdom van lijden en pijn.
Licht is de kracht, die ons allen geleidt
Licht is het spoor van de Eeuwigheid,
Licht is het bewustzijn, dat in ons leeft,
Het Licht is de God, die Zijn krachten ons geeft.

DUISTER

Sombere verlorenheid, waarin een ziel om hulpe schreit. Leegte zonder woord of tijd. Leegte, dieper dan de nacht. Hoe kunt Gij ons in het leven schenken,

Iets van bewustzijn en van kracht?

Hoe kunt Gij geven ons het leven, dat leidt tot Goddelijk bestaan?

Gij lacht.

Gij kunt ons zelfs niet geven, het al verslindend rijk der waan.

Duister, ik wil U voort ontstreven.

Ik ken U niet en in de tijd ontstreefd aan het duister,

Hoop ik eens te vinden,

Het werkelijk Licht der Eeuwigheid.

o-o-o-o-o-o-o

LICHT EN DUISTER

Licht, Gij zijt uit het duister geboren,

Gij schiet als een schicht uit de duisternis voort.

Uit het Ledig Niet heb ik gehoord een Stem, die sprak

Het eerste Scheppingswoord.

Duister, Gij zijt de Moeder van het Lichte,

Licht, Gij kind van de duisternis

Ik weet, dat in U beiden de kracht, die u drijft en voert dezelfde is.

Duister of Licht, hoe ook zij mijn leven, mijn streven en wezen,

Ik spreek geen klacht.

Licht en duister, Gij beiden zult wezen,

De oplossing van het raadsel der vliedende nacht.

Vind ik mijn God, Hij is licht niet noch duister,

Zijn luister is van een andere aard.

Diep in mijn wezen heb ik deel van die luister.

Oh Licht, oh duister, nog stille bewaard.

Zo, Licht en duister, speel met mijn leven,

Speel met mijn wezen en jaag mij maar voort.

Ik zal vinden in Licht en duist.:

In vreugd en in vrez: Mijn God.

Daaruit kwamen wij allen toch voort.

o-o-o-o-o

Daarmee heeft U dan het onderscheid gezien. Ik wens U allen een goeden middag en indien U kritiek hebt op deze nieuwe vorm, kunt U dat nu doen.

o-o-o-o-o

Het Schone woord van Zondag 26 December

Aan mij is dan opgedragen deze bijeenkomst voor U te gaan sluiten. Een bijeenkomst met vele verschillende aspecten, die U min of meer toezegden. En voor deze maal mag ik dan zelf

onderwerp en wijze van behandeling kiezen. Ik ga natuurlijk ook spreken in de kerstsfeer. Mijn onderwerp is:

EEN TAKJE HULST

Groen te midden der somberheid, Gekleurd met rode bossen geeft de Hulst aan al wat ziet haar stille wijze lessen.

Zij spreekt van leven, dat niet vergaat, van vruchten, die steeds blijven komen.

Zij spreekt van eigen werkelijkheid, die in werelddromen niet verglijdt, maar reikt te ver in 's Hemels oorden.

Zij zingt er een Kerstlied. Die stille Hulst met al haar stekels en staken

Zij is een plant, die in de tijd van duister juist wil waken.

Dat takje Hulst, dat is er een los, dat de wereld U gaat geven. Vergeet niet, oh mens in duister en nood Dat Uw taak is: Voort te leven.

Vergeet niet, al is er de kou nog zo groot. En lijkt er Uw harte haast te sterven. Dat door te leven Gij het Licht van de tijd en de komende lente kunt erven.

"Ik geef er mijn vruchten de vogels tot voer, Ik lach om hun ijverig snebben, Ik weet; dadelijk zijn mijn vruchten teloor en weeft er de spin zijn webben.

Ik draag mijn vrucht en ik besta voort. Altijd groen zijn mijn bladeren,

Want ik vrees niet de last, en de drift van de tijd, Mij zeggen ze niets, al die jaren.

Maar ik voel een kracht uit de Eeuwigheid Een Licht, dat mij streelt en doet leven. Een Licht,, wat ik met de vrucht van mijn zijn. Nu ook aan de vogels wil geven"

Een takje van Hulst, t is stekelig en klein, Het geeft U de les van. het leven. Doorstaan, ondergaan, maar jeezelve steeds zijn. Is beter dan jagend te streven.

Want ben je het eens met wat je bent in jezelf. Dan vindt je de eeuwige kracht en, Dan wordt je gedragen tot beter bestaan, Door wondere hemelse machten.

Dan wordt er een Kerstkind geboren in het hart, dat alle lijden zal wreken.

Wie vertrouwt op zijn God, bestaat altijd voort, Ook wanneer ruwe handen hem breken.

De Hulst, zij is juist der Kersttijd gezelschap. Herinnering aan de mens en, Die elkander veel liefs, veel goeds en veel schoons

In woorden, vaak woorden slechts wenzen. Toch geeft ons die Hulst in zijn stilte een les, De les : Mensheid, durf te leven!

En wil ommetwille van deze les haar leven en welzijn graag geven.

Een takje van groen met een rode bes, Een takje van Hulst, dat staat, de vogel, die smacht naar wat voedsel, Wat pikt en dan weer verder gaat.

Het is wel niet veel,

Het lijkt op de aard te weinig om aan te denken

Toch kan ook de Hulst, eenvoudig en stil,

De wereld het weten ook schenken,

Dat reikt over grenzen van menselijk bestaan,

Dat reikt over duistere nachten tot het Licht,

Dat leeft in al wat bestaat,

Voornaamste der bewustzijnskrachten.

Ik dank U voor Uw aandacht.